

[Lilli Gyldenkilde]

nemlig godt forenkle uden at gøre det til forringelser for lønmodtagerne.

SF, Det Radikale Venstre og VS stiller nu forslag om, at folk på social pension skal ligestilles med andre grupper, og det er det, jeg nu hører betyder – i al fald i hr. Kaj Poulsens hoved – at de kommer lige fra asken og i ilden. Det kan da ikke være rigtigt. Vi har i den nugældende lovgivning en regel, som siger, at folk, der modtager social pension, kun kan modtage 78 dages dagpenge i det øjeblik, de virkelig har et arbejde, bliver fyret og ikke kan skaffe sig noget andet. Det har altid været en urimelig lovgivning, og derfor synes vi naturligvis, at den skal tages af bordet. Det er det, vi stiller forslag om, sådan at de folk bliver ligestillet med andre.

Og hvad oplever vi så? Ja, så oplever vi, at Socialdemokraterne kaster sig ud i en argumentation, som hedder: vi vil ikke have, at nogen får udbetalt penge to gange af offentlige kasser. Det er det, vi tidligere har hørt. Det er så nemt at gennemhulle det argument, for de kan aldrig få så meget ud af det, at de rent faktisk får mere, end de ville have fået ved et arbejde og en pension, aldrig nogen sinde.

Og hvis man gør sig den ulejlighed at kigge lidt på sociallovgivningen i sammenhæng med den her sag, opdager man, at der er en lille pjece, der hedder »Sociale ydelser«. Den er nem at kigge igennem, og dér vil man se, at som hovedregel er det næsten umuligt, at vi kan komme op på de tal, som vi er blevet præsenteret for af arbejdsministeren at det her vil komme til at koste. Der er ikke tale om, at det er folk på fuld invalidepension, de er hverken på mellemste eller højeste invalidepension, de har et fuldtidsarbejde og skal derfor have 105.000–110.000 kr. i dagpenge, hvis de bliver fyret, plus en invaliditetsydelse oveni. Vi skal ikke glemme, at det er det eneste, de i givet fald kan få oveni.

Disse mennesker har ikke fuld arbejdstid, for som hr. Kaj Poulsen så rigtigt sagde, er det i og med, at de er blevet tilkendt invalidepension, jo erkendt, at de ikke har fuld erhvervsevne, og der er meget, meget få. Ministeren siger selv, at skønnet over, hvor mange der er tale om, ligger på mellem 500 og 1.000 i hele Danmark. Ud af Danmarks befolkning er det altså mellem 500 og 1.000 mennesker. Altså en margin på 50 pct., fordi

man ikke ved, hvad det her egentlig handler om. Og dem vil man ikke være med til at ligestille med andre grupper. Det er simpelt hen for dårligt.

Når vi nu har kastet os ud i at regelforenkle – og vi er såmænd alle sammen enige om, at vi vil regelforenkle – så var denne da en af de enkleste regler at tage ud, fordi den kun omhandler et meget, meget lille fåtal af mennesker.

Jeg må i øvrigt sige, at dem, der er så heldige blandt disse mennesker, vi taler om, at få en social pension, en invalidepension, eller hvor meget det nu kan være, samtidig med at de har kunnet arbejde i lang tid, har man jo givet den, netop fordi de trænger til et hjælpemiddel på en eller anden måde oveni, at de har arbejdet på fuldtid. Jeg kan nemlig forsikre for, at de ikke havde fået deres pension og deres invaliditetsydelse, hvis ikke det var bevisligt, at de havde brug for det. Så godt spiller vores sociale system dog heller ikke her i Danmark. Det ved vi alle sammen.

Jeg synes, det er en skam, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at kigge på det her. Jeg havde håbet, at når vi nu kom til anden behandling, for vi har jo talt sammen om det undervejs, var vi kommet så vidt, at vi kunne have sagt til hinanden: jamen hvis ikke det lige nøjagtig er den model, de Radikale, SFere og VS foreslår, lad os så sætte os ned og se på en anden mulighed. Men det er der ikke tale om at Socialdemokratiet vil være med til – endnu i alt fald.

Jeg kan håbe, at vi på det her punkt som på så mange andre vil kunne vende tilbage i overskuelig fremtid, sådan at vi kan få regelforenklet i denne sag, og sådan at vi kan få ligestillet folk, der af en eller anden årsag får en social pension, med andre mennesker i dette land.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg er naturligvis ikke normalt meget for at referere, hvad man aftaler, når man indgår aftaler med andre partier om lovstof. Men når fru Lilli Gyldenkilde selv henviser til, at vi har talt sammen, så skal jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, hvad det var, vi aftalte, og hvad det var, SF og fru Lilli Gyldenkilde løb fra.